

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoltijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Narodni uradniki in naša nemška „liberalna“ stranka.

Ako bode kedaj našemu narodu nastal zgodovinar, da bode mirno in nepristransko slikal boje in krize našega političnega življenja, pač se mu bode mnogokrat tresla roka in ustavljalo pero, ko bode opisoval zlobnosti in nepoštenosti naših protivnikov. Zlasti pa bode strmel nad drznostjo one stranke, katera si sama prideva epitheton ornans „liberalnosti“ in vendar svobodoljubju in političnej dostojnosti s surovo pestjo dan za dnevom v lice bije ter se odlikuje z najbolj ostudnim prizadevanjem: sè sistematičnim natolcevanjem in z infamno denunciacijo!

Prepoštene misli imamo o samem sebi, da bi direktno odgovarjali na ovadbe, s katerimi ljubljanski nemški organ „Tagblatt“ zasipa naše narodne uradnike in profesorje. „Guarda e passa“ bi moralo biti naše geslo nasproti enakim sovražnikom in nikdo ne bi smel zameriti možu, ako se kolikor mogoče izogiblje dolgojezičnemu cestnemu nemškutarskemu pobalinu. Ali stvar sama na sebi, političen naš položaj zahteva, da v tej zadevi zopet in zopet izpregovorimo odločno besedo ter razjasnimo stališče onih narodnjakov, katerim državna služba še nij povod, da bi zaničevali narod, iz katerega so se rodili in da bi zatajili domovino, v katerej jim je tekla materna zibelj, — kar zahteva „Tagblattova“ stranka od teh naših rojakov.

Očita se narodnjakom, ki so v cesarskej

službi, da niso ustavoverni! In vendar je sam minister Lasser, gotovo nesumljiva priča v tej stvari, pred nekolikimi meseci javno v parlamentu izrekel, da ima on vsakega za „ustavoverca“, kateri se aktivno udeležuje ustavnega življenja! Slovenska narodna stranka pa, mar li tega nij storila brez vsake izjeme? Ali se ona upira kakemu ustavnemu zakonu, ali se njeni zastopniki odtegujejo parlamentarnemu delovanju ter ne priznavajo ustave? Marveč se ne borujemo vsi narodnjaki, tudi oni v državnem poslu le za to, da bi se ustavne določbe iz teorije presajale v prakso, da bi postale istinitost. Kri in meso? Nasproti onim, kateri zlorabljajo ustavo v svoje strankarske in osobne koristi, branimo mi to podlogo našega državnega obstanka, ako na pr. zahtevamo, naj se podeli našemu jeziku postavno izrečena enakopravnost, naj se vrne svoboda zborovanja, naj se ne gazi svoboda tiskovna.

Ako pa nam Slovencem ne ugajajo nekatere neprimernosti sedanje sisteme, — ali ne smemo delati na to, da bi se prenaradila in preustrojila, se ve da, ustavnim potom? Kako radi se posmehujejo naši „liberalci“ klerikalnej stranki, slepo pripoznavajočej duhovensko avtoriteto, kako neusmiljeno se rogajo cerkvenej nezmotnosti — in vendar imajo oni od sebe samih skovano ustavo za svoj evangelij in koran in polni gorečega svobodoljubja — kličejo ti nemški „liberalci“ srdito policijo na pomoč, ako kak Slovan, zlasti kak državni slovanski služabnik si dovoli, dvomiti nad absolutno popol-

nostjo in nedotakljivostjo... našega vulgarnega ustavoverstva.

In tudi to so našli, da so naši slovensko rojeni narodni uradniki in učitelji — slabi domoljubi in sovražniki avstrijske države ter da tudi dejansko kažejo svoje sovraštvo do širje domovine! Vse zarad tega — ker so ti možje poleg vsega avstrijskega patriotizma ostali zavedni Slovani, ker niso nehali, čutiti se kot udje majhene vejice onega veličastnega slovanskega drevesa, kateri sè svojimi močnimi koreninami sega od mongolskih step do sneženih slovenskih planin in od sivega gnezda črnogorskih sokolov do ledene puščobe arktičnega morja, in od Šumave do daljne Kamčatke! Sè zvestimi rokami rešili so avstrijski Slovani krono habsburško iz premnogih nevarnostij, po nebrojnih bojnih poljih prelivali so svojo kri za o b s t a n e k d r ž a v n i — in uradnik slovanske narodnosti ne bi smel javno in ponosno kazati narodno svoje prepričanje? V duševnem tekmovalni, na širnem znanstvenem polji odlikovali so se na čast države pred vsemi Avstrijci zlasti Slovani: — glasno o tem pričajo slavna imena: Vega in Dolinar, Kopitar in Šafačnik, Palacky in Miklošič, Purkyně in Rokitsansky — naroden profesor v cesarskej službi moral bi plašno pred svetom skrivati slovansko svojo zavest? Še sloni državno poslopje avstrijsko na krepkih ramah avstrijskih Slovanov in bode trdno stalo na tej naravnej podlogi, in mi bi morali klanjati se lažnjavim nazorom fanatičnih naših nasprotnikov, češ, da sta zavest slovanska in avs-

Listek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

Dvajseto poglavje.

(Dalje.)

„Čudno se mi zdi,“ rekla je Emilija, „da nij prej zapazila bližajoče se izkušnje. Jaz sem bila zapazila oslabenje razuma starega moža uže onikrat, ko sem s tobaj šla v hišo v E. ulici.“

„Zapazila sem jo tudi jaz uže davno,“ odvrnila je Jerica, „a nikdar jej tega nijsem omenila. In ne mislim, da bi gospa Sullivanova bila to toličkaj slutila, dokler se nij izselila, ko je odprava starih spominov tako žalostno uplivala na starega Cooperja.“

Ali ne misliš, Jerica! da je podretje cerkve in naslednja izguba njegove službe otemnila njegovo dušo?“

„Da, gotovo, o tem sem preverjena. Premenil se je pozneje močno ter nij bil več tako vesel, kolikor časa sta bivala še v hiši

v ulici E. Ko so pa lastniki onega zemljišča sklenili onde zidati skladišča in žitnice ter so gospe Sullivanovej odpovedali, zmešala se je glava staremu cerkveniku popolnem.“

„Žalostno!“ rekla je Emilija. „Jerica, koliko let pa ima?“

„Tega natanko ne vem, a zdi se mi, da je zelo star. Spominjam se, da mi je pred nekim časom gospa Sullivanova rekla, da ima okolo osemdeset.“

„Ali je tako star? Potem se ne čudim, da so ga te spremembe storile otročjega.“

„O, ne! Kolikor žalostno je tudi, vendar nij bolj, kot lahko postanemo vsi, če doživimo njegova leta. In ker se po večem vidi tako zadovoljen in srečen, kot sem ga zmerom videla, ne obžalujem ga toliko zarad njega, tembolj zarad gospe Sullivanove. Za njo me pa res neizmerno skrbi.“

„Zdi se mi, da bi ne bilo tako, ko bi bila zdrava; a nekaj jej je, in bojim se, da jej je slabejše, nego sama priznava; kajti prebleda je in vem, da se jej je zadnji čas pripetilo marsikaj vznemirjajočega.“

„Ali je povprašala kakega zdravnika.“

„Ne. Noče nobenega in pravi, da jej bode kmalu zopet bolje. Jaz pa tega ne verujem, zlasti, ker se sama sebe ne varuje; in iz tega razloga bi posebno rada bila prej ko mogoče v mestu. Rajši ko rada bi, da bi jo doktor Jeremija obiskal, in zdi se mi, da bodem storila, da jo bode obiskal, da sama celo tega opazila ne bode. Sama imam hud nahod, če drugače ne gre.“

„Jerica, ti govoriš kaj za gotovo o tvojem preseljevanji v mesto; ali je uže vse urejeno?“

„O, kaj vam nijsem še ničesar povedala o pohodu pri g. V.? Ljubi, dobri mož, kako hvaležna mu moram biti! — Obljubil mi je službo.“

„Ne dvomim, da bi tega ne storil, potem, kar ti je pri gospe Brusovi rekel.“

„Tako; zares! Veste Emilija! skoro sem se bala, omeniti mu to. Nijsem mogla verovati, da bi mi dovolj zaupal, a bil je tako dober. Komaj se upam povedati, kar mi je o mojej spretnosti za učiteljstvo rekel; zdela se vam bodem prevzetna.“

„Draga moja! tega ti nij treba praviti.

trijski patrijotizem nasprotja, kojih zediniti nij mogoče?!!

Navajeni smo od teh naših Nemcev, da oni, naj bolj krivični, posebno ljuto postopajo nasproti nam Slovanom, o katerih slutijo, da jim bodejo še naj bolj nevarni tekmeč. Naravnost pravi Fallmerayer, mož, katerega izobraženi Nemci proti nam kaj radi navajajo: „Die slaven sind uns auch im frieden zuwider. Ihre rüri gkeit, ihr geschick, ihre fruchtbarkeit, selbst ihre geduld erbittert uns und wenn im kampf wider andre völker der furor teutonicus weiland nur den warhaften gegner auf der walstatt erschlug und sich im übrigen mit beute, tribut und malzeit begnügte, verfolgte er den überwundenen Slaven unbarmherzig bis in das heiligtum der Familie, um slavische existenz wo möglich in der wurzel zu ersticken und zu vertilgen“. Tako nam govori sloveč Nemec, mož pameten in učen — kaj moremo tedaj pričakovati od nemške klike na Kranjskem, kateri po svojej ogromnej večini nij ne eno, nij ne drugo! Žurnalističen scribifex, pravi Schmock, brez vsakega prepričanja se svojim umazanim peresom hlapčujoč tistemu, kateri ga plača, hujska zoper zavedne narodne uradnike; pustimo mu primerno veselje, možkega prepričanja in politične poštenosti ipak ne bode poznal! Nas Slovence naj pa tolaži ena misel: mehki smo i prizanesljivi, malo energični in prepravedljivi, ali nekoliko slovanske čednosti smo vendar ohranili, ono dasiravno trpečo vztrajnost, katera je v dobah najhujšega pritiska pogina rešila slovansko našo individualnost. Minulo je tisučletje, od kar so prihruli protivniki v našo očetnjavo, od kar so stavili mogočne gradove in obsipe; ali gradovi so razpali, slovanski naš kmet pa, zaničevan, brez premoženja, brez voditelja jih je preživel in zopet si drugo, človeka vredno stanje pridobil. Germanski in italijanski živelj sta skušala škodovati našej narodnosti ter nas asimilirati svojemu životu, ali ubranili smo se vsemu naskoku, stalo je Slovenstvo kakor skalovina in uže nam iz jutra vzhaja solnce slovanske svobode, katero bode sé svojimi žarki tudi ogrevalo in pozlatilo sive vrhove naših slovanskih gora. Voči gled velikim

premembam, katere se imajo goditi na korist slovanskim narodom, smo tudi Slovenci kljubu vsemu hujskanju in vsemu pritiskovanju „Tagblattovcev“ bolj odločni, bolj pogumni nego kedaj — in ta nova moč, nova krepost, ki je tekom zadnjega leta prešinila ves naš slovanski narod, bode sigurno ohrabila vse narodnjake, da bodejo z isto zmernostjo, pa tudi z isto odločnosjo kljubu vsem intrigam nizkomislečih protivnikov za naprej branili svetinje našega naroda!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. marca.

Ustavoverni časniki uže kažejo, da bodo to jesen volitve v *deželne zbornice* ter pozivljejo svoje pristaše, naj uže zdaj na to mislijo. Tudi nam je treba tega. Nemškutarji bodo vse žile napeli, treba je, da nas pripravljene najdejo.

Kmalu po velikej noči imajo *delegacije* sniti se. — Potem še le pride „nagodba“ v pretres obema državnima zboroma, v Pešti in na Dunaji. Tako se iz Pešte čuje.

Na *Tirolskem* se ravno volilna borba vrši. Prusijanski liberalci so izdali bombastičen oklic, ki je tudi našim nemškutarjem tako po volji, da so ga v svojem organu ponatisnili. Klerikalcem očitajo laži in zvijače, pa ne pomislijo da teh lastnostij nij nobena stranka tako polna kot baš nemško-liberalna.

Vnanje države.

Iz Skadra se poroča, da so *miriditski* vstasi turško vojsko pri soteski Puki premagali in nazaj vrgli.

Iz *Belgrada* javlja „W. T.“, da kakor brz izide sultanov ferman, ki bode mir s Srbijo oglašal, bode na belgradskeje tvrdnjavi turška zastava razvita in se bode mir s 101 streli naznanil. Od zdaj je dovoljeno blago in žito izvažati iz Srbije.

Iz *Aten* se javlja: Britanske vojne ladije so zapustile denes (4. t. m.). Pyraus in so odplule proti Malti.

Italijanski senat je sklenil odložiti posvetovanje o glasovitej postavi zoper prestopke duhovenskih oblastnij tako dolgo, da pride posvetovanje o kazenskem zakonu na vrsto.

Iz *Rima* časniki pišejo, da bodo po smrti papeževej, ki je uže vrlo izredno visoko starost dočakal, stopili vsi kardinali, tudi iz inozemstva skupaj k volitvi novega papeža.

V severnej *Ameriki* je bil 4. t. m. kot novi predsednik republike Hayes raz-

klican. Ali demokratje, ki imajo v reprezentatskeje zbornici večino, izjavili so, da ne republikan Hayes, temuč njih pristaš demokrat Tilden bi bil imel proglašen biti za predsednika kot izvoljen. Zbornica je izdala adresu do prebivalstva, v katerej protestira zoper volitev Hayesovo; potem se je odložila.

Dopisi.

Izpod Triglava sredi februarja

[Izv. dop.] Kdor svojemu narodu želi obstanka, zagotovi naj si mladino. Nam je gledati posebno na to, da nam mladina slovenska ostane, da se iz nje zrvnajo slovenski možje, da živelj našega naroda slovenski ostane.

Vsakdo ve, da mladina je živa, gibljiva, dovzetna, dostopna vsakoršnim vplivom. Vse hoče videti in vedeti; posluša in čita; od te okolnosti je največ odvisna njena prihodnja kakovost. V ta namen skrbeti nam je za mnogoštevilne, dobre knjige. To stvar umno podarja dopisnik v 32. štef. „Sl. Nar.“, katero potrjuje dopisnik od Save v 34. štef. „Sl. Nar.“ Priznavam, da domoljubom nij biti samopridnim, da narod naš je presiromašen, da so potrebne šolarjem slovanske knjižnice. Samo to je zlodej, da domoljubi nijso bogataši in bogataši ne domoljubitelji. Lepa misel je tā, mej učečo se deco knjige deliti, le vprašanje nastane, kje bode najlaglje knjig dobiti? Domsrtni Mohorčan v 29. štef. „Sl. Nar.“ nam je vir pokazal. Nij treba toliko mehčati domoljubna srca, kolikor bolj uže dane narodne moči upotrebljati. On pravi, da vse knjige, katere izdava Mohorjeva družba, vsem k licu ne stoje, temu ta, onemu ona. To je res. Velja pa to posebno o mladini; zato je v družbi tako redko zastopana, najbolj pa zato nij, ker nij tega, kar se rado tako poznamuje, da se palec ob kazalec drza. Vsej mladini pa, bodisi šolskeje, obrtniškeje, rokodelskeje ali kmetškeje, dobro ugaja razveseljujoče, vedreče, zabavno berilo, kakoršno je n. pr. v Robinzonu. Gotovo bi se našli prijatelji mladine, ki bi več odtisov te broširane knjižice kupili in mej mladino delili, ko bi ne bila tako draga. Zatorej pa s tega stališča srčno priglasujem „D. M.“ in na vso moč želim, naj odbor te stvari tako uravna, da se dobiva za navadni letni donesek enega goldinarja tolikopolnih odtisov iste knjige, kolikor pol znašajo vse knjige

Slišala sem iz njegovih ust, kako visoko ceni tvoje zmožnosti. Ti bi mi ne mogla povedati ničesar tako ugodnega, kot kar mi je sam rekel.“

„Blagi strije Trueman je zmerom želel, da bi bila učiteljica. To je bila svrh njegove čestihlepnosti. Veselilo bi ga, kaj ne, draga Emilija?“

„Gotovo bi bil zelo ponosen, ko bi te bil videl, v taki šoli, kot je šola gospoda V. Vendar ne vem, ali bi ne bil tako mislil, kot mislim jaz, da namreč preveč počneš. Nadejaš se, da bodeš do polu dne po večem opravljala šolo ter tudi stregla gospé Sullivanovi in nadzorovala njenega ubogega starega očeta. Drago moje dete! ti nijsi privajena tolikega dela, in mene bode neprestano za te skrbelo, da bode trpelo tvoje zdravje.“

„O, predraga Emilija! zarad mene naj vas ne skrbi. Zdrava sem in močna ter si upam vse izvršiti, kar sem sklenila. Bojim se le misliti, da bodem vas zapustila. Vi me bode pogrešali in morebiti mislili, da sem —“

„Vem, kaj hočeš reči, draga Jerica. Nikar se tega ne boj. Ne bojim se za tvojo udanost;

preverjena sem, da me ljubiš, kolikor ti dolžnost pripušča, ne hotela bi pa za ves svet, da bi ti meni dajala prednost pred svojo dolžnostjo. Za to ne misli, da bi jaz bila dovolj sebična ter bi tebe hotela le za trenotek zadrževati. Želela bi le, da bi ti draga moja! ne vstopila še ta trenotek v šolo. Šla bi bila potem k gospe Sullivanovej, ostala tam, kolikor časa bi bilo treba, in morebiti bi se do onega časa, ko bodemo mi proti jugu potovali, prepričala, da ne potrebuje več tvoje pomoči, v tem slučaju bi nas lahko spremljala na potovanji, ki bi tvojemu zdravju močno ugajalo.“

„A, draga Emilija! kako sem to mogla? Nijsem mogla reči gospe Sullivanovej, da jo bodem obiskovala, kolikor sem se tudi nadejala koristiti jej. Nijsem mogla o strežbi govoriti ženi, ki noče priznati, da je bolna. Mislila sem na vse to, zdelo pa se mi je nemogoče pri vsej nežnosti in preobčutljivosti; ker bila sem toliko dolgo pri vas, da gospa Sullivanova za gotovo misli, da bi mi nikakor ne moglo dopadati priprosto življenje pri njej. Ko je gospod V — rekel, da potrebuje učiteljice, ter mi je, kot mislim, namignil, da bi

me rad sprejel, prišla sem do tega predloga. Ko bi gospe Sullivanovej povedala, da sem onde učiteljica in da se vi ne vrnete v mesto, ampak potujete v južne kraje, in ko bi jej opomnila, da potrebujem za zimo stanovišča, vedela sem, da mi bivališča v svojej hiši ne bode ne le nikakor odrekla, temveč celo zahtevala, da se drugje ne smem vseliti.“

„In zgodilo se je, kakor si se nadejala?“

„Natanko; in bila je tako vesela, misleča, da bodem pri njej bivala, da sem iz tega še bolj izpoznala, kako zelo potrebuje kakega človeka.“

„Jerica! imela bode v tebi pravi zaklad, to vem prav dobro.“

„Ne, tega nikakor ne! bojim se, da ne bodem mogla dosta storiti. Pa kolikor malo bodem mogla njima storiti, to vem, da bode vendar še več, kot bi kateri drugi storil gospe Sullivanovej. Živela je zase tako zelo, da nema na svetu nobenega prijatelja; in res ne poznam nikogar razen sebe, da bi ga rada vzela pod svojo strebo. Mene je vajena in me rada ima. Jaz je ne težim in pušča me pomagati jej pri vsakem delu, če prav često

tistega leta. Če obsegajo 63 pol, lahko bi se dobilo za 1 gld. 7 Robinzonov. Odboru je pač vse eno, katerih knjig več tiska. Mladini in kupujočim gospodom rodoljubom pa bi bilo veliko pomaganega. Ne bilo bi toliko štrkov s prismojenimi čiki, fucarjev za solde, peresa, gumbe, postopajočih zmikavcev, muhastih mehkopoltnikov, ki zabave in razkošja iščejo — Bog si ga vedi — kje.

Kdor če res kaj narodu in mladini koristi, naj se ozira in dela na to, da se ljudem oskrbi veliko knjig, toda po ceni. Tisti gospodje, ki se ponašajo, da jim je pri srcu moralni blagor ljudstva, naj mu naklonijo to dobroto. To je njih dolžnost in ako jo storé, jih zagotovimo, da jih bomo opevali, kar je večja čast, če jim drugi „hvalobukajo“, kakor pa če oni skladajo „ode na — Tabak“.

Iz Novega mesta 3. marca. [Izv. dopis.] Zadnje dni se je toliko neumnih članov in dopisov o narodnih uradnikih in o pošteptanji vseh narodnih življev bralo v Ljubljanskem nemškem butlju, da smo si tudi mi prosti novomeški mestjani glavo belili s tem, kako je neki mogoče, da se mirni naši slovenski časopisi vsak trenotek zasejajo, ali ono nemškutarsko budalo ljubljansko-kazinske surovosti in nesramnosti brez zapreke izhaja na svetlo in najsvetejše zadeve celega našega naroda krvavosramno s strupom in švabskim gnojem posiplje. Če do sedaj še nij bilo merila, po katerem bi se dala spridenost in zavrženost značajev in neznačajev meriti, dobili smo ga po tem nemškutarskem listu.

Mi mestjani prav dobro poznamo tudi dopisune našega mesta, ki s svojimi dopisi mir mej nami kalijo, poznamo jih po značaji in po zmožnosti njihovega poklica in sklenili smo, ako ne mirujejo, očitno celo njih vedenje razglasiti in slišali bodete loternij in zavrženosti o njih toliko, da se bode svet čudil nad tem, kako je mogoče, da taki ljudje delajo javno mnenje z Dolenjskega in se podstopijo skruniti čast in neomadeževano ime naših domačih poštenjakov in celega naroda. Želeti pa moremo in zahtevati smemo, da se skrbi za to, da se s takimi dopisi, kakor so sedaj skoraj na dnevnem redu, mir mej ljudstvom ne kali.

Domače stvari.

— (Iz Postojne) se piše „Slovencu“ tako-le: V poslednjih številkah objavlja „Slov. Narod“ v več dopisih iz Notranjskega razna mnenja, ali bile male ali velike županije koristnejše za občinstvo? Jaz mislim, da velike župane nje, ako dobro urejene, morejo v vseh ozirih več koristiti, nego razdrobljene, male. Kakor sedanje male občine svoj urad izvršujejo, nij nikakor na korist občinstva. Više oblastnije takih občin v varnih zadevah za njihovo mnenje še ne poprašujejo. Ako pa okrajno glavarstvo le malih navadnih poročil zahteva, pride g. župan na stroške svoje občine sam pred c. kr. okrajno glavarstvo, ter tam ustmeno dotično zadevo po svoje razloži, kar se tam v zapisnik zopet po svoje zapiše. Od avtonomije in svobode se tem navadnim vaškim županom še ne sanja. Pa tudi velike županije, kakor nekatere zdaj svoj posel izvršujejo, nam nijso na nobeno korist; torej je potreba preuredb v sestavi politične administracije, in novih volitev po prostej volji občanov brez vsega pritiska in sile neke znane stranke.

— (Proti potujočim junakom.) Hrvatski „Obzor“ svari svoje občinstvo pred ljudmi, ki prihajajo in lažejo, da so bili v boji na jugu ter tako od dobrih ljudij denarja izvablajo.

— (V Zagrebu) bode tudi ta mesec velika borba pri volitvah za mestni zbor. A tam si ne stojiti dve narodni ali politični stranki nasproti kakor pri nas, temuč dve gospodarski. Ravna se o vprašanji, kako Zagrebu dobre vode dopeljati in tu ste dve stranki.

— (Iz Bleda) se nam piše: Kakor sem v „Slovenskem Narodu“ štev. 50 v dopisu od 27. febr. obljubil končni izid pravde zaradi lesenega Krista na križu poleg Ješenjakove hiše in Petranove gostilne poročati, morem vam sledeče povedati: V petek 2. t. m. na večer povabil je naš župan g. Vester, ki zna vsem ustrezati, gospo Petranovo, katera se je tudi zelo vsajala zaradi prodanega Krista, k sebi in ravno tako „božjega kupca“, da bi se on ž njo kot zastopnico Mlinjanov pogodil in kupljenega Boga nazaj prodal. Po posredovanji županovem povrnila je Petranka iz

svojega žepa 30 srebrnikov ali prav za prav goldinarjev božjemu kupcu, akopram je pri božjej kupčiji zahteval 10 gold. čistega dobička. Pri vsej pravdi pa zasluži zopet hrabra Blejka svetinjo, ker niti župan niti sodnija, noben nij mogel stvari tako hitro rešiti, kakor ravno Petranova mati.

— (Priateljem knjig.) Piše se nam iz Trsta: Gospod Slavoljub Hohn na Starem trgu ima na prodaj prav dober kup še nekoliko iztisov Godinovih knjig: Kratek pregled vesoljnega sveta; Kratek razgovor o bolj važnih iznajdbah; Izvirek premožnosti, in Zgodovina Trsta — za tiste, ki radi bero slovenske knjige in podpirajo naše narodno slovstvo.

— (Celjska sodnija) je odposlala v Koper (Capodistria) 20 kaznjencev, od katerih sta dva roparja in morilca, pa eden, ki je svojo soprogo zaklal.

— (O posipu) gore sv. Ane pri Celji se piše, da bode brez nevarnosti pretekel.

— (Dolg svinjski post.) Iz košanske doline se nam piše: 21. januarja t. l. se je jednemu tukajšnjemu gospodarju ravno kupljeni prašič izgubil. Stikal je na vse kraje na blizu in daleč, da bi ga našel, pa vse zastonj. Dal je celo v več krajih oznaniti, da bi za izgubljenega prašiča izvedel, pa bilo je tudi to zastonj; in tako nij nihče več nanj mislil. Ko pa je jeden domačih 21. februarja, tedaj ravno črez en mesec šel v lopo poleg svinjaka na kup po listje, sliši, da nekaj pod kupom hrka; ta teče hitro povedati, češ „lintver“ ali Bog si ga vedi, kakošna pošast pod listjem tiči. Odpravijo se tedaj hrabri možje z gnojnimi vilami in s koli lintverna iz pod listja izganjati. Začno okolo kupa v strahu brskati in ko listje nekoliko razmečejo — udere jo „lintver“ iz pod listja a precej od slabosti telebi ob tla. Vsi odskočijo; pa kako se zavzamejo košvidijo, da je njih dozdevni „lintver“ — izgubljeni prašič ves lačen in suh ko trska. Prašič si je bil namreč vozovo trugo nase zvrnil, in zdolaj obležal. Ravno isti dan pa so listje navozili in ga ž njim založili, tako je revež tridesetdnevni post preživel brez jedi in pijače, kar je vsakak čudno. Dali so mu po malem jesti in tako jo je poginu odtekel, zdaj se dobro počuti.

pravi, da sedaj kot gospa živim ter nijsem vajena delati. Véd tudi, da imam nekoliko upliva na njenega očeta; in naj se vam to še bolj čudno zdi, jaz imam nanj več upliva, nego si sama sebi to pojasniti morem. Zdi se mi, da nekoliko zato, da se ga nič ne bojim ter se določno vprem njegovim nespametnim mislim; nekoliko pa tudi zato, ker sem mu bolj tuja, nego gospa Sullivanova. A še nekaj družega mi daje veliko moč črez njega. V svojem duhu me naravno združuje z Viljemom; ker sva bila nekaj let neprestano skupaj, ker sva oba ob istem času zapustila hišo in ker tudi vé, da mu liste po večem le jaz pišem. Odkar je njegov duh tako oslabel, misli blezo neprestano na Viljema; in vsak trenotek, naj bode še tako občutljiv in trmast, ga lahko umirim rekši mu, da mu čem povedati najnovejše novice o njegovem vnuku. Nič ne dé, naj mu še tolikokrat ponovim zadnji list, njemu je vselej nov; in Emilija! ne morete si misliti, koliko moči mi daje ta nepomenljiva reč. Gospa Sullivanova vidi, kako lahko vodim njegovo mišljenje, in zapazila sem, koliko skrbi sem

jej blezo vzela, da sem bila samo en dan pri njej. Tako srečna se je videla, ko sem denes na večer odhajala; in polna zaupanja je govorila o pomoči, ki bi jo imela, ko bi jaz pri njej črez zimo živela; to bi me, čutila sem, edškodovalo za vsako žrtvo. Ko pa sem do mov prišedši, vas zagledala ter se zmislila, da tako daleč odpotujete in da bode toliko časa minolo, predno bodem zopet pri vas, bilo mi je, kot bi — —.“ Jerica nij mogla nadaljevati. Naslonila je glavo Emiliji na ramo ter se je jokala.

Emilija jo jo umirila z največjo ljubeznjivostjo. „Jerica draga! Bili sve kaj srečni skupaj“, rekla je „in močno te bodem pogrešala. Polovico veselja v svojem življenji sem zadnja leta uživala po tebi, a nikdar te nijsem ljubila tako močno kot sedaj, ko se morave ločiti; kajti v tem, da se sama sebe žrtvuješ, spoznavam najžlahtnejšo in najkrasnejšo lastnost, s katero se ženska more ponašati. Dobro vem, kako ljubiš Sullivanove in gotovo tudi ti dobro veš, zakaj si njim tako udana in zakaj jim stari dolg povrnuti želiš. Da pa nas

sedaj zapustiš in brez mrmranja se odpoveš potovanju v južne kraje, o katerem si se nadejala toliko veselja, spričuje, da je moja Jerica tako blaga in dobra deklica, kot sem se o njej nadejala. Jerica draga! ti hodiš pot dolžnosti in če prav drugače ne, poplačana bodeš po priznanji svoje vesti.“

Ko je Emilija nehala, prišli ste v kot vrta, ter srečali deklo, ki ju je iskala. Povedala je, da sta gori gospa Brusova in nje sin in da sta vprašala po njih.

„Jerica! Ali si kupila gumbke v mestu?“ vprašala je Emilija.

„Da, našla sem take, ki se bodo kaj izvrstno prilegali blagu. Prej ko ne bi rada izvedela, kaj in kako? Ali pa smem taka noter iti?“

„Jaz se bom vrnila s Katinko v hišo, ti pa lahko greš skozi stranske duri in v tvojo sobo, da te ne bode nikdo videl. Za trenotek te bodem izgovorila pri gospe Brusovej; ko si pa bodeš omila oči in se umirila, lahko prideš k nam ter jej poročaš o tem, kar ti je naročila.“ (Dalje prih.)

— (Vrtnarjem in ljubiteljem šparglja) priporoča jeden naših čitateljev iz Metlike, naj letošnje leto ne zamore semena od špargljev, temveč naj ga kultivirajo in jesen za poskušnjo, katera jim bode jako hvaležna, vsega poberejo in posuše, kakor se drugo zrnje suši, ker to seme nadomesti po poskušnjah, katere so se letos pri nas v Metliki z malim pridelkom naredile, vsako kavo, in Liebig je rekel na vprašanje, če je zdravo, da je bolj zdravo, kakor kolonijalna kava. Kdor ne verjame a če ima kaj kacega semena, naj ga vpeče kakor drugo kavo. Dišal bode čez celo ulico, in ko bode semlet, še bolj skuhanega daj piti komur hočeš, če mu ne boš povedal, da je to domača „kava,“ ne bo razložka našel. Osem kvadratnih klafter spargeljev da semena, da ga mala hiša celo leto dosta ima. (Tako piše naš dopisnik, mi nemamo sodbe o tem Ur.)

Razne vesti.

* (Žveplen vir) so našli pri vasi Gams na zgornjem Štajerskem, in je uže uradna komisija vir preiskala. Toplomer je poskočil na 12 stopinj, pozneje celo na 22; vir je blizu železnice in blizu postaje Landl. Blizu zraven pa je podzemeljska jama s kapnenikom, zato se bode brzkone tam sezidalo kopališče.

* (Tatovi) so v Št. Jurju na Štajnci na Štajerskem v noči 26. o. m. vdrli v petero hiš in so vse pokradli; ko pa so odšli, so hišna vrata privezali, da so še le drugi dan sosedje zaprte prebivalce teh hiš rešili hišnega zapora.

* (Samoumorov) je bilo na Dunaji meseca februarja 22.

* (Kozja bolezen) se je začela v Pragi in je zbolel nevarno star igralec narodnega gledališča pa gledališčna plesalka Sutor prav nevarno.

* (Umor.) V Brnu na Moravskem so našli neko staro gospo v njenem stanovanju umorjeno. Policija se je na vso moč trudila, da bi zločinca dobila, a zastonj. Končno gredo preiskat še stanovanje njene prijateljice, nadučiteljske soproge Riesz, in v njeni hiši pod streho dobodo srebrne žlice, ki so bile lastnina umorjene žene. Ta je baje svoj zločin tudi uže obstala.

* (Tri velike some) so ujeli v reki Labi na Češkem, katerih največji je vagal skoraj poldrugi cent.

* (Zemlja raste) kakor je zračnil angleški zvezdoslovec Proktor. Znano je, da se na zemlji nič ne izgubi, ampak da se vsaka stvar le v drugačni podobi pokazuje vedno. Da zemlja torej raste temu uzrok so meteori, ki iz drugih zvezd leté na zemljo, in katerih je vsako leto okolo 400 milijonov, katerih eni tehtajo komaj en gram, drugi pa tudi več kilogramov. Vendar treba tisoč in tisoč let, da zemlja na ta način le količkaj zraste; da zemlja na ta način le količkaj zraste; da pa raste, to je gotovo.

* (Čudna postava.) V državi Michiganu v Ameriki je postavodajstvo izdalo nove postave, vsled katere ne sme nihče niti svoje stare matere, niti stare matere svoje žene za ženo vzeti. Kdo pa jo bo vzel? To bi bilo uže preveč američansko!

* (Mačke.) Monsfieldov otok v erijskem jezeru v severni Ameriki je kupil nek mož, da bo na njem rodil same črne mačke, katerih kože bo prodajal. Na prvo jih bo redil z ribami, katerih je tam dosti, pozneje pa bodo žive mačke jedle meso svojih zaklanih tovarišic.

Tržna poročila.

Z Dunaja 3. marca. Pretekli teden se je začelo zimsko vreme; od vseh strani se piše, da je zapadel sneg ali pa, da je slana. Za polja to nij škodljivo. Žitni sejm je bil povsod prav živ, cene poskakujejo, ker je čedalje manj blaga. — Pšenice se je prodalo 10.000 metričnih centov po navadnih cenah. Plačevali so jo po 13 gld. do 14 gld. 20 kr. Rež je imela cel teden trdne cene in so jo le konsumenti kupovali. Prodalo se je rži kakih 1400 metr. centov po 10 gld. 50 kr. do 11 gld. 49. — Ječmen so popolnem zamenjali; srednje sorte so zelo ponujali in po ceni; lepa sorta pa je ostala pri ceni. Prodali so ječmena okolo 2000 metr. centov po 9 gld. 70 kr. do 10 gld. 12 kr. — Koroze niso hoteli po ceni dajati, pa tudi kupcev nij bilo. Plačevali so jo po 6 gld. 75 do 85 kr. — Oves je imel slab sejm in je za 15 kr. pal; plačevali so ga po 8 gld. 10 do 25 kr. — Moka se je za 20 do 25 kr. podražila.

Listnica uredništva. Zarad vprašanja o malih in velicah občinah smo dobili še tri dopise izpod Nanosa in iz košanske doline. Ali ker sta uže dva protivnika zaporedom o tem govorila, menimo, da moramo daljši razgovor ustaviti. Oboje stališče se daje zagovarjati, in kje je konec? Mi smo principijelno za velike občine iz narodnega in svobodnostnega ter avtonomističnega stališča. Priznajemo pak, da so v mnogih krajih naše domovine take razmere, da bodo za zdaj male občine več zagovornikov naše.

Tujci.

5. marca:

svrope. Glücklich iz Prage. — Krašovec iz Cerknice. — Črne iz Kočevja. — Pri Slonu: Jelk iz Lesc. — Arlt iz Celja. — Raner iz Trsta. — Poljanšek iz Gradca. — Juterberger iz Beljaka. — Koprivnikar od Save. — de Sa: ti iz Trsta. — Pri Mašici: Smola iz Novoga mesta. — Puker iz Dunaja. — Parte iz Kočevja. — Polak iz Dunaja. — Hezler iz Kočevja. — Funter iz Dunaja.

Dunajska borza 6. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gld.	95 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67	95
Zlata renta	74	75
1860 drž. posojilo	109	50
Akcije narodne banke	825	—
Kreditne akcije	50	—
London	123	60
Napol.	9	87
C. k. cekini	5	90
Srebro	113	40
Državne marke	60	70

Loterijske srečke.

V Linci 3. marca: 73. 18. 66. 7. 83.
V Trstu 3. marca: 34. 50 23. 13. 64.

Samoklistirni aparat

(Clyso-pumpe, Irrigatérje),

Inhalacijne aparate,

klistirne, uretralne in maternične brizgalnice, mlečne pumpe, sesalne steklenice, vezi za počene

po fabriškeje ceni.

Jedino le pri (53—38)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajskeje cesti v Ljubljani.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstne izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spričal je o tem.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejme, ki našo firmo nosijo.]

Posladkorjene pile sv. Elizabete za čistenje krvi lahko odganjajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, žilnici, boleznih prsnih organov, kože in očij, otrok in žensk; odpravijo zaprejte, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bice. 1 valar, 8 škatuljic, s 120 pilami, stane 1 gl., posamezno škatuljice 15 kr.

Odlikovane so z jako častečim spričalom dvornega svetovaleca prof. Pitha.

Beaume Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem neškodno, da osivemu lasu vsako barvo (črno, rjavavo, rumeno) 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži gladkost, fino in mehkost, (belo ali rožka) 1 gld. in 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za težko zornajboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, edino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljanju luskin 1 gld. 80 kr.

Kondensirano švicarsko mleko à 55 kr. Nestlejeva otročja moka à 90 kr. Dr. Golijev jedilni prah à 84 kr. Popova anaterinova ustna voda à 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt 1/8 funta 84 kr. Dr. Pfeiffermannova zobna pasta à 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada à 1 gld. 50 kr. Dr. Brownova pomada za obranjenje las à 2 gld., so vedno frišni v zalogi. Veliko skladišče parfimerij, mil, pomad itd. prvih pariških firm. Čokolade francoskega društva od 60 kr. do 3 gld. funt. Pravi ruski čaj à 1 gld. 1/4 funta. Skladišče vsakojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaže, jako ceno. Velika zaloga zobnih krtacíc, smink, in drugih toaletnih rečij.

Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjeni oblici, kakor: kinin, kopaiva, doverski praški, železo, jetno olje, bromkali, jodkali, rabarber, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižji ceni.

Najznannejše specialitete farmacije in parfimerije Francoske, Angleške, Ameriške, Nemčije, Švice in Avstrije so pri nas vedno za dobiti. (368—11)

— Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate. —